

vægelse Aar ud og Aar ind, lige til de enten døde, eller til Dommerne blev keede af det og sagde: Gaa saa jer Vej og lad os aldrig se jer mere — hvilket rimeligvis vilde blive et forfængeligt Haab. Men saa er der ogsaa den Ulempe derved, at naar vi skulde have alle de Herrer siddende — det vilde rimeligvis blive et ret stort Antal, hvis Bestemmelsen skulde anvendes paa den Maade, som Forslagsstillerne muligvis tænke sig — maatte vi meget snart have opført et nyt Tugthus, thi der vilde absolut ikke blive Plads. Naar det er muligt nu med de Strafanstalter der er, Strafanstalterne ved Vridsløse og i Horsens, at betjene de Fanger, der skulle sidde, saa ligger det for en stor Del deri, at den ene Fange kommer og den anden gaar ud, og de skifte ret hurtigt. Men naar man her fik en Stamme af Fanger, der skulde sidde i mange Aar, Aar efter Aar, saa vilde meget hurtigt, i Løbet af nogle faa Aar, begge Strafanstalterne være fuldstændig overfyldte, og det vilde da være nødvendigt at bygge et nyt Tugthus til en Million eller saa. Jeg antager, en god Stok er meget billigere, og da jeg tillige antager, at den er langt mere effektiv, saa holder jeg mig til, at det er bedst at prøve den korporlige Straf, og derfor vil jeg tillade mig at tilraade det høje Ting at forkaste Ændringsforslaget under b.

Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) udtalte, at hvis Lovforslaget blev gennemført, vilde det blive nødvendigt paa ny at indføre Pryglestraf i Hær og Flaade, vil jeg dertil svare: Aldeles ikke. Thi naar Lovforslaget bliver gennemført, vil den uniformerede Bølle naturligvis komme til at lide Straf efter dette Lovforslag ganske paa samme Maade som den civile Bølle. Det beror paa en Misopfattelse af den militære Straffelov, naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds udtalte noget andet.

Ogsaa det af de samme tre ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag under k, der angaar de disciplinære Midler, som kunne anvendes over for Voldsmænd i Tvangsarbejdsanstalter, vil jeg fraraade. Forslaget gaar jo i det væsentlige ud paa, at Anvendelse af korporlig Straf som Disciplinærmiddel skal udtages af Lovforslaget. Jeg tror ikke, der er nogen som helst Grund dertil. Jeg tror, det er ganske i sin Orden, at netop Forbrydere af den Natur vide, at de ere under og kunne komme under Tugt af korporlig Revselse, naar de ikke opføre sig vel. Jeg tror netop, at er der Forbrydere, over for hvem det

er i sin Orden, at dette Middel hænger over Hovedet paa dem, er det netop den Slags Folk.

Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) sagde, at man her i Folketinget i 1891 stemte den korporlige Straf som Disciplinærmiddel ud af Strafanstalten i Fattigloven, var det noget ganske andet end det, her er Tale om. Her er ikke Tale om andet end raa og forhærdede Voldsmænd, hvorimod der i Fattigloven er eller kunde være Tale om alle mulige Mennesker, der af forskellige Grunde ere komne i Nød og derefter ere gledne videre og havnede paa Tvangsarbejdsanstalterne. Heller ikke passer det Argument, som det ærede Medlem fremsatte fra Retsplejereformen, hvor de fleste af os vare enige om at foreslaa korporlig Straf for Straf for Varetægtsarrestanter ophævet. Thi jeg skulde dog tro, at der er Forskel paa at have korporlig Straf for Varetægtsarrestanter, hvor det endnu ikke er givet, at den paagældende overhovedet har gjort sig skyldig i noget strafbart, hvor det er muligt, at det viser sig ikke blot, at han maa frifindes, men ogsaa at han har siddet uforskyldt i Varetægtsarresten, og saa dette Tilfælde, hvor det drejer sig om raa, forhærdede, dømte Voldsmænd. De to Ting kunne slet ikke taale nogen som helst Sammenligning. Jeg skal derfor anbefale at forkaste ogsaa dette Ændringsforslag. De Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Bræstrup (Laust Jensen), kan jeg heller ikke tiltræde, idet jeg mener, at det ved en Lov som denne er at gaa noget vel vidt, om man her vil løse det meget vanskelige kriminalistiske Spørgsmaal, hvorvidt den, der har udført en Handling fuldstændig uden Tilregnelighed, skal straffes som fuldt tilregnelig eller ikke. Jeg tør i alt Fald paa dette Stadium ikke gaa med til noget saadant.

De Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), kan jeg heller ikke tiltræde. Mig forekommer det, at § 3, Ædruelighedsparagraffen, navnlig saaledes som den formentlig vil blive forandret ved de af Forslagsstillerne stillede Ændringsforslag, lige saa vel som § 4 er en meget værdifuld Lovbestemmelse. Det bliver ikke nogen Lovbestemmelse, der gaar ud paa, at Folk ikke maa drikke, den gaar ud paa, at Svinene ikke maa gaa løse, og det er vel noget, vi alle kunne være enige om er i sin Orden. I andre Lande har man noget lignende. I Sverige f. Eks. har man en